

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 987 din 18.12.2019

Dosar nr: 184/2018

Petiția nr: 1483/16.03.2018

Petent:

Reclamați:

- cotidianul GAZETA DE SUD, Craiova, județul Dolj
-, angajat al cotidianului GAZETA DE SUD;
- cotidianul CUVÂNTUL LIBERTĂȚII, Craiova, județul Dolj
-, angajată a cotidianului CUVÂNTUL LIBERTĂȚII;
- cotidianul ADEVĂRUL, București
-, angajată cotidianului ADEVĂRUL;
- postul de televiziune KANAL D, cu sediul în București

Obiect: posibilă faptă de discriminare în raport cu alte categorii sociale și cu alți justițiabili prin folosirea expresiilor: „fiul judecătoarei Lazăr”, „ fiul penal al judecătoarei Lazăr”

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și domiciliul petentului

1.

Numele și sediul reclamatei

2. Cotidianul GAZETA DE SUD prin reprezentant legal - sediul social: str. Cristian Popisteanu nr. 2-4, sector 1, București, România și punct de lucru Craiova: Str. Campia Islaz, nr. 97A Craiova, 200420, Dolj, România cu locatia Str. Campia Islaz, nr. 97A Craiova, 200420, Dolj, Romania Craiova, județul Dolj
3., angajat al cotidianului GAZETA DE SUD - sediul social: str. Cristian Popisteanu nr. 2-4, sector 1, București, România și punct de lucru Craiova: Str. Campia Islaz, nr. 97A Craiova, 200420, Dolj, România cu locatia Str. Campia Islaz, nr. 97A Craiova, 200420, Dolj, Romania Craiova, județul Dolj
4. cotidianul CUVÂNTUL LIBERTĂȚII prin reprezentant legal - str. Nicolaescu-Plopșor, nr. 22a, Craiova, jud. Dolj
5., angajată a cotidianului CUVÂNTUL LIBERTĂȚII- str. Nicolaescu-Plopșor, nr. 22a, Craiova, jud. Dolj
6. cotidianul ADEVĂRUL, București prin reprezentant legal – SC Adevărul Holding cu sediu social în șoș. Fabrica de Glucoză nr.21, sector 2, București
7., angajată cotidianului ADEVĂRUL– SC Adevărul Holding cu sediu social în

șoș Fabrica de Glucoză nr.21, sector 2, București

8. postul de televiziune KANAL D, prin reprezentant legal - cu sediul în București, Blvd Marasti, nr 65-67, Romexpo Intrarea D, Pavilion T, sector 1, Cod postal 11465 .

II. Obiect și descrierea presupusei fapte de discriminare

9. Petentul reclamă faptul că, în datele de 31.03.2017, 06.12.2017, 10.01.2018, 02.03.2018, a fost din nou subiect de presă (scrisă și vorbită), prin asociere cu numele și profesia mamei sale (magistrat), fiind utilizate expresii de genul "fiul judecătoarei Lazăr" sau "fiul penal al judecătoarei Lazăr".

III. Citarea părților

10. În temeiul art. 20, alin.4, din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, prin intermediul adreselor nr. 1483/26.04.2018 și nr. 2466/26.04.2018 a citat părțile pentru data 21.05.2018.

11. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

12. Prin petiția înregistrată la CNCD cu nr. 1483/16.03.2018, petentul reclamă faptul că, în datele de 31.03.2017, 06.12.2017, 10.01.2018, 02.03.2018, a fost din nou subiect de presă (scrisă și vorbită), prin asociere cu numele și profesia mamei sale (magistrat), fiind utilizate expresii de genul "fiul judecătoarei Lazăr" sau "fiul penal al judecătoarei Lazăr".

Potentul apreciază că modul în care sunt prezentate informațiile, respectiv, transformarea unui simplu articol de presă într-un veritabil rechizitoriu, este de natură a-l discrimina în raport cu alte categorii sociale, atât sub aspectul informației în sine (trunchiată de nenumărate ori sau augmentată cu intenție), cât și sub aspectul consecințelor asupra deciziilor magistraților care au judecat sau vor judeca o cauză care îl privește, fără a adăuga consecințele dezastruoase asupra imaginii mamei sale - asociată, subliminal, cu ideea de infracționalitate.

13. Potentul arată că, prezentând o știre înainte ca o instanță abilitată de lege să îl condamne, reclamații au generat o vădită discriminare în raport cu alte persoane care comit fapte reprobabile, iar hăituirea continuă prin aducerea în prima pagina a momentelor procesuale, a tuturor deciziilor luate în instanță față de persoana sa, cu rememorarea obsesivă a faptelor săvârșite sau nesăvârșite (ex. în dosarul mediatizat agresiv la data de 06.12.2017, atât în presa scrisă, cât și de către postul de televiziune Kanal D, potentul are calitatea de martor), și i-au creat un imens handicap în fața reprezentanților legii. Astfel, decizia magistraților va ignora interesul personal al justițiabilului în favoarea interesului general de „a linșa o beizadea” (cum a fost numit potentul de nenumărate ori), chiar dacă balanța înclină în favoarea celui dintâi.

Consecințele acestor articole nu au întârziat să apară în soluțiile pronunțate relativ la persoana petentului, iar sentimentele de frustrare și de neputință pe care le-a încercat acesta ca personaj de primă pagină, aflat sub reflector la cel mai mic derapaj, i-au schimbat radical viața, i-au redus la minimum șansele în societate, iar viața sa și a familiei sale a cunoscut schimbări majore, care au culminat cu plecarea mamei sale din orașul natal, fiind

cunoscut că aceasta a îndurat o enormă rușine și, deopotrivă, o nemerită umilință ca urmare a mediatizării excesive a evenimentelor în care a fost implicat petentul.

14. Petentul menționează că, prin Comunicatul publicat la data de 14.02.2018, Secția pentru procurori din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii a dezaprobat practica privind mediatizarea excesivă a unor cazuri aflate în cercetare și presiunea exercitată, în acest mod, asupra organelor abilitate să îndeplinească actul de justiție. Un comunicat asemănător a fost publicat de Președintele Consiliului Superior al Magistraturii, la aceeași dată.

15. Petentul solicită CNCD să constate că, prin activitatea lor mediatică, reclamații au depășit sfera caracterului informativ care prezintă interes pentru opinia publică, aducând grave atingeri demnității persoanei și știrbind drepturile petentului așa cum acestea sunt garantate de Constituția României și Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene; totodată, petentul solicită sancționarea contravențională a acestora prin aplicarea unei amenzi contravenționale și obligarea părții care a săvârșit fapta contravențională să publice, în aceeași publicație, un rezumat al hotărârii prin care se constată săvârșirea faptei contravenționale, precum și orice altă măsură necesară pentru înlăturarea consecințelor acestei fapte.

Susținerea reclamațiilor

16. Prin punctul de vedere depus cu nr.3016/18.05.2018, reclamatul Kanal D arată că, prin înscrisurile depuse de petent, nu sunt dovedite presupusele fapte contravenționale imputate Kanal D, aceasta fiind chemată în prezenta cauză doar pentru importanța acestui post TV în media. În știrea difuzată la data 06.12.2017 nu este menționat nici numele petentului, nici numele mamei sale, fapte invocate de petent ca argument în dovedirea caracterului discriminatoriu.

Chiar petentul menționează în mod expres că presupusele fapte cu caracter discriminatoriu au fost îndeplinite de reprezentanții presei scrise, ce au calitatea de reclamate în prezenta cauză: „simpla lectură a articolelor”, „transformarea unui simplu articol de presă într-un veritabil rechizitoriu”, „urmărind doar articolele publicate în aceeași zi”, „majoritatea articolelor publicate de Gazeta de Sud, Adevărul, Cuvântul Libertății”.

Reclamatul arată că petentul menționează doar cu caracter exemplificativ și numele postului de televiziune Kanal D: "ex. în dosarul mediatizat agresiv la data de 06.12.2017, atât în presa scrisă, cât și de către postul de televiziune Kanal D".

17. Totodată, reclamatul menționează că, prin difuzarea acestei știri, și-a exercitat dreptul la libera exprimare, în cuprinsul acestei știri fiind menționate informații făcute publice de organele de cercetare, de anchetatori, aceștia afirmând că cel care ar fi săvârșit fapta ar fi fost "fiul unei judecătore din Craiova", precum și un interviu cu persoana care se presupune că ar fi fost atacată de petent. De fiecare dată, reporterul emisiunii a indicat și sursa din care a provenit știrea. Numele petentului și cel al mamei sale nu sunt menționate, astfel încât este dovedit că reclamatul a fost de bună-credință, intenția acestuia fiind doar de a prezenta o știre din spațiul public.

18. Reclamatul arată că, potrivit art. 31 din Decizia CNA nr. 220/2011 privind Codul de reglementare a conținutului audiovizual, "sunt considerate a fi de interes public justificat orice probleme, fapte sau evenimente care influențează societatea sau o comunitate". La art. 32 alin. 3 se menționează, de asemenea, că "dreptul la propria imagine nu trebuie să împiedice aflarea adevărului în probleme de interes public justificat". În același sens,

Convenția Europeană a Drepturilor Omului reglementează dreptul la viață privată în art. 8 - Noțiunea de "viață privată" este autonomă și variabilă, atât în raport cu persoana care apare ca titular, cât și în timp. Astfel, jurisprudența CEDO a reținut că întinderea dreptului la respectarea vieții private este mai redusă, în măsură în care individul pune în contact viața sa privată cu viața publică. (Decizia CEDO Bruggemann și Scheuten c. Germaniei, 12 iulie 1977).

19. Având în vedere ele menționate, reclamatul solicită Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării să observe că în privința Kanal D, nu sunt îndeplinite condițiile pentru a i se aplica sancțiunile contravenționale prevăzute de art. 15 din OG 137/2000.

20. Prin punctul de vedere depus cu nr. 3060/21.05.2018, reclamata Z.C., jurnalist în cadrul redacției publicației zilnice "Cuvântul Libertății" din Craiova, arată că justiția europeană a statuat, cu valoare de principiu, că orice restricție impusă presei trebuie raportată la interesul pe care îl are o societate democratică de a menține un grad cât mai ridicat de libertate a « câinelui de pază al democrației », cum a fost numită presa.

Faptele despre care presa scrie și vorbește în legătură cu petentul sunt fapte de natură a alerta publicul, iar menirea presei este de a informa persoanele care ar putea fi vizate de un eventual pericol apărut în cadrul societății. Totodată, din analiza articolelor publicate de reclamată, rezultă în mod clar faptul că acestea nu sunt decât relatări ale reprezentanților Inspectoratului de Poliție Județean Dolj și soluții adoptate de instanțe, în dosarele în care petentul a fost judecat. Prin urmare, este vorba despre înșiruiți de fapte prezentate de către aceștia din urmă și care au fost preluate ca atare și prezentate publicului, fără a insera în cuprinsul știrilor păreri personale, opinii sau orice alt fel de abordare personală față de persoana petentului sau față de faptele săvârșite de acesta. Mai mult decât atât, în textele publicate de reclamată nu a fost folosit apelativul "beizadea" la adresa sa, iar hotărârile instanțelor, în dosarele în care a fost judecat, au fost publicate toate, așa cum au fost pronunțate, fie că a fost vorba de condamnare, fie de achitare.

21. Prin punctul de vedere depus cu nr.4528/13.07.2018, reclamatul Adevarul Holding arată că articole publicate nu sunt de natura să-l discrediteze pe petent în raport cu alte categorii sociale. Jurnaliștii doar au relevat publicului informații legate de comportamentul antisocial al numitului A.L. Comportamentul antisocial a fost privit exclusiv din perspectiva faptelor penale săvârșite de petent iar informațiile furnizate privind faptele penale comise au fost relevate doar cu caracter enunțativ.

Articolele publicate reprezintă expresia exercitării dreptului la libertate de opinie și de exprimare a jurnaliștilor iar dreptul subiectiv la liberă exprimare, corelativ dreptului la informare, este consacrat de art 30 din Constituția României și art 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Nici una dintre informațiile prezentate în articolele invocate nu sunt de natură a distorsiona realitatea în scopul de a discrimina și nu reprezintă o exercitare abuzivă a dreptului la liberă exprimare, în contextul în care jurnaliștii nici măcar nu au emis judecăți de valoare cu privire la cele relatate.

V. Motivele de fapt și de drept

22. În fapt, Colegiul director reține faptul că petentul reclamă faptul că, în datele de 31.03.2017, 06.12.2017, 10.01.2018, 02.03.2018, a fost din nou subiect de presă (scrisă și vorbită), prin asociere cu numele și profesia mamei sale (magistrat), fiind utilizate expresii de genul: "fiul judecătoarei Lazăr" sau "fiul penal al judecătoarei Lazăr".

23. În drept, dispozițiile art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, prevăd următoarele: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

24. O faptă poate fi calificată ca fiind faptă de discriminare dacă îndeplinește cumulativ mai multe condiții:

- Existența unui tratament diferențiat manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile)
- Existența unui criteriu de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 republicată.
- Tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege;
- Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop să nu fie adecvate și necesare.

25. Față de partea reclamată, postul de televiziune Kanal D, Colegiul director raportat la dispozițiile art. 2, alin. 1 din OG nr. 137/2000 constată că, în esență, petentul invocă o faptă care nu intră sub incidența actului normativ ce reglementează activitatea de discriminare, deplina competență revenind Consiliului Național al Audiovizualului.

26. Față de restul reclamațiilor, Colegiul director ia act de dispozițiile art. 30 din Constituția României care reglementează următoarele: „, *Libertatea de exprimare*

(1) *Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile.*

(2) *Cenzura de orice fel este interzisă.*

(3) *Libertatea presei implică și libertatea de a înființa publicații.*

(4) *Nici o publicație nu poate fi suprimată.*

(5) *Legea poate impune mijloacelor de comunicare în masă obligația de a face publică sursa finanțării.*

(6) *Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.*

(7) *Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război de agresiune, la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestările obscene, contrare bunelor moravuri.*

(8) *Răspunderea civilă pentru informația sau pentru creația adusă la cunoștință publică revine editorului sau realizatorului, autorului, organizatorului manifestării artistice, proprietarului mijlocului de multiplicare, al postului de radio sau de televiziune, în condițiile legii. Delictelor de presă se stabilesc prin lege.”, precum și dispozițiile art.10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului prevede: „,Libertatea de exprimare*

1. Orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie și libertatea de a primi sau a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societățile de radiodifuziune, cinematografie sau televiziune unui regim de autorizare.

2. Exercițarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege care, într-o societate democratică, constituie măsuri necesare pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, a moralei, a reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea informațiilor confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.”

27. În soluționarea prezentei sesizări apreciem că sunt incidente următoarele texte de lege:

➤ art. 10 și art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale;

➤ art. 1 alin. (3), art. 16, art. 29 și art. 30 din Constituția României, revizuită în 2003;

➤ art. 2 alin. (1) și art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare O.G. 137/2000).

28. Colegiul este chemat să se pronunțe asupra raportului dintre libertatea de exprimare și dreptul la demnitatea persoanei, interzicerea discriminării raportată la aprecierile părților reclamate, obiect al prezentei sesizări. Analiza urmărește să stabilească dacă în acest caz s-a depășit limita libertății de exprimare și, în consecință, se impune o ingerință a statului prin aplicarea unei măsuri proporționale cu scopul urmărit.

29. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a fi acceptată o ingerință în dreptul de exprimare, aceasta trebuie

- ✓ **să fie prevăzută de lege** (care la rândul ei trebuie să îndeplinească anumite calități: să fie previzibilă și accesibilă),
- ✓ **să urmărească un scop legitim**,
- ✓ **să fie necesară într-o societate democratică și**
- ✓ **să fie proporțională cu scopul urmărit**

Ingerința să fie prevăzută de lege

30. **Prima cerință**, cea a **existenței unei prevederi legale**, care să reglementeze ingerința statului în exercitarea dreptului libertății de exprimare este îndeplinită de art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000. Totuși, apreciem că aceste texte de lege trebuie coroborat cu art. 2 alin. (8) din O.G. 137/2000 potrivit căruia „prevederile ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație”. Apreciam că **ambele texte normative sunt previzibile și accesibile**, deși protejează o valoare fundamentală într-o societate democratică și sunt noțiuni care au și un caracter abstract.

Ingerința să urmărească un scop legitim

31. Raportat la **scopul legitim urmărit** prin posibila ingerință a statului în libertatea de exprimare se urmărește protejarea demnității umane a tuturor cetățenilor din România.

Protecția demnității unor grupuri vulnerabile/persoane care aparțin unei categorii sociale constituie un scop legitim într-o societate democratică. Pentru a se produce o atingere, încălcare a demnității umane, ca drept constituțional protejat, publicarea articolelor

în presa scrisă, precum și pe postul de televiziune Kanal D, obiect al prezentei petiții, ar trebui să întrunească elementele:

- ✓ un comportament manifestat în public, având caracter de propagandă sau de instigare la ură
- ✓ ori un comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare îndreptate împotriva unui grup de persoane legat de apartenența la un grup vulnerabil/categorie socială – astfel cum prevede art. 15 din O.G. 137/2000, republicată.

32. Colegiul director constată că primele două condiții (să existe o prevedere legală și să se urmărească un scop legitim) pentru a fi acceptată o ingerință a statului nu sunt îndeplinite.

Necesitatea ingerinței

33. Rămâne de competența Colegiului director să stabilească dacă interferența în libertatea de exprimare „este necesară într-o societate democratică”.

34. În acest demers, Colegiul director analizează dacă există motive „relevante și suficiente” care să justifice ingerința în libertatea de exprimare din perspectiva unei „nevoi imperioase” („pressing social need”).

35. Identificarea unei „nevoi imperioase”, respectiv necesitatea oricărei restricții privitoare la exercițiul libertății de exprimare trebuie să fie stabilită într-o manieră convingătoare, iar **autorității naționale îi revine atributul evaluării existenței unei “nevoi imperioase” susceptibile de o anumită marjă de apreciere .**

36. În conformitate cu principiul subsidiarității, statele membre dispun de o „margine de apreciere” în stabilirea limitării libertății de exprimare. Autoritățile statelor membre au un contact direct și permanent cu realitățile sociale și sunt primele care se pronunță asupra existenței unei „nevoi sociale presante”.

Elemente luate în considerare la stabilirea necesității ingerinței statului în libertatea de exprimare

37. În scopul de a determina dacă publicarea articolelor în presă și în cadrul emisiunilor difuzate de postul TV Kanal D , ce fac obiect al prezentei sesizări, constituie un discurs de ură, Colegiul va examina: **obiectivul urmărit de părțile reclamate, contextul în care a avut loc, conținutul articolelor publicate, ce fac obiectul prezentului dosar, modul de publicare a acestor articole, rolul în societate al persoanelor ce au publicat articolele ce fac obiectul prezentului dosar.**

Obiectivul urmărit de partea reclamată

38. Obiectivul urmărit de partea reclamată este important: a dori aceasta să instige la ură, ori a urmărit doar informarea publicului asupra unui subiect de interes public. În acest punct, Colegiul director analizează intenția de a discrimina a persoanelor reclamate, acest aspect având relevanță în stabilirea unei fapte de discriminare.

Ca atare, în opinia Colegiului, nu poate fi reținută existența unei intenții sau a unui efect de a leza demnitatea cetățenilor români cât recurgerea la o doză de critică, de idei dure,

șocante înscrise în exercițiul dreptului la exprimare de care beneficiază un ziarist sau jurnalist.

39. Libertatea de exprimare este prețioasă pentru orice persoană.

40. Una din principalele caracteristici ale democrației constă în posibilitatea pe care ea o oferă de a rezolva prin dialog, fără a se recurge la violență, problemele pe care le are de soluționat un stat, **chiar și atunci când acestea sunt extrem de dificile sau stânjenitoare, iar democrația se "hrănește" din libertatea de exprimare**".

41. Totuși, o ingerință a statului în această speță, prin constatarea și sancționarea faptei ca fiind o formă de discriminare, deci limitarea libertății de exprimare, ar constitui un exces, o limitare nejustificată, o măsură neproportională în raport cu pericolul social al faptei și cu scopul urmărit. **O ingerință a statului ar fi fost justificată dacă ar fi existat orice element de incitare expresă la ură pe criteriul libertății de conștiință.**

Concluzii

42. Colegiul director reiterează faptul că libertatea de exprimare constituie valoarea fundamentală a unei societăți democratice și plurale. Din această perspectivă, libertatea de exprimare are un rol substanțial în rândul drepturilor fundamentale cuprinse în Constituție și constituie trunchiul comun pentru exercitarea drepturilor fundamentale din sfera comunicării. În această sferă se includ: dreptul la libertatea presei, dreptul la libera exprimare a creațiilor artistice sau cele din zona literaturii, libertatea de predare a științei și libertatea creației. De asemenea, de acest trunchi comun se leagă și libertatea conștiinței, a religiei și libertatea de întrunire. Acest grup de drepturi asigură participarea avizată a cetățeanului la procesele sociale și politice. **Exprimarea liberă a opiniilor și credințelor, chiar și a celor nepopulare sau atipice, reprezintă condiția fundamentală a existenței unei societăți vii și capabilă de dezvoltare.**

43. În nenumăratele decizii asupra libertății de exprimare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că acest drept „**acoperă nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență ori considerate inofensive, dar și acele care șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței, spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică.**

44. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, într-o formulă care este preluată aproape ca o clauză de stil în toată jurisprudența sa subsecventă în materie, că „**libertatea de exprimare, garantată de art.10 parag.1, constituie unul din fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și una din condițiile primordiale ale progresului societății și împlinirii personale. Subiect al paragrafului 2 al Articolului 10, Libertatea de expresie include „nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență [de opinia publică] ori considerate inofensive, dar și pe acelea care offensează, șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică.**”

45. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a fundamentat necesitatea protejării libertății de exprimare în primul rând pe valoarea pe care acesta o reprezintă ca mijloc pentru a asigura buna funcționare a unei societăți democratice.

46. În speța de față nu se impune interferența statului în limitarea libertății de exprimare.

Este adevărat că, tratamentul discriminatoriu are de cele mai multe ori ca scop sau ca efect umilirea, degradarea sau interferența cu demnitatea persoanei discriminate, în mod particular, dacă acest tratament se manifestă în public. Reiterăm faptul că, tratând pe cineva mai puțin favorabil, datorită unor criterii inerente sugerează în primul rând dispreț sau lipsă de respect față de personalitatea sa. Or, sintagmele imputate trebuie privite per ansamblu și în strânsă legătura cu întreg conținutul articolelor în cauză.

Reiterând că natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu și o situație de comparabilitate, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și un criteriu interzis invocat de persoana care se consideră discriminată. Colegiul observă că, nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare potrivit art. 2 alin.1) din O.G. nr. 137/2000, republicată, deoarece termenele folosite de către părțile reclamate nu aduc un prejudiciu de imagine, acestea încadrându-se în limita libertății de exprimare.

47. Pentru considerentele de mai sus, având în vedere obiectivul urmărit de părțile reclamate, conținutul articolelor publicate în presa scrisă, cât și de postul de televiziune Kanal D ce fac obiectul prezentei cauze, rolul în societate a persoanelor ce au publicat articolul în cauză, Colegiul director constată că în speță „nu este necesară într-o societate democratică” o ingerință în libertatea de exprimare, fapta sesizată nu constituie discriminare potrivit prevederilor art. 2 alin. (1) și art. 15 din O.G. 137/2000, republicată.

48. Totodată Colegiul director recomandă părților reclamate ca pe viitor să evite în cadrul desfășurării activității jurnalistice folosirea oricăror expresii ce fac trimitere la părinți.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate față de postul de televiziune Kanal D nu intră sub incidența art. 2 al Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, competent fiind Consiliul Național al Audiovizualului.
2. Faptele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000, republicată articolul publicat în presă, ce face obiectul prezentei cauze, se încadrează în limitele libertății de exprimare prevăzute de art.2 alin.(8) din același act normativ.
3. Colegiul recomandă părților reclamate ca pe viitor în cadrul activității pe care o desfășoară să evite folosirea oricăror expresii care fac trimitere la părinții persoanei.
4. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

Nu este cazul.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 18.12.2019 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – Membru, DINCĂ ILIE – Membru, GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru, HALLER ISTVÁN – Membru, JURA CRISTIAN – Membru, LAZĂR MARIA – Membru, POPA SORINA CLAUDIA – Membru, SANDU VERONICA TATIANA - Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD**

Data redactării: 25.03.2020

Motivat și redactat: CJ/PCS

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.